

Forsørgelsespligten overfor Barnet hvile paa hende og hun betragtes som den, der modtager Fattighjælp, naar hun ikke forsørger Barnet, men dette falder det Offentlige til Byrde, saa er det ganske naturligt og i sin Orden, at hun er i Stand til at oppebære Underholdningsbidraget fra Manden. At der kan være den Mislighed forbunden dermed, at hun anvender det ilde, er ikke Andet, end hvad der kan hændes i alle andre Forhold. Det kan ogsaa tænkes, at en Fader eller Moder til et ægte Barn, som har en eller anden Art Indtægt, anvender den ilde, skjønt den burde anvendes til Barnets Bedste. Men det forekommer mig, som sagt, at det er en ligefrem Konsekvens af, at Lovgivningen holder hende for forsørgelsespligtig, at hun ogsaa maa være berettiget til at oppebære det Bidrag, som ikke er Andet eller skal forestille Andet end Halvdelen af de nødvendige Udgifter til Barnets Underhold og Opdragelse. Hvis man vilde være gaaet ind paa den Betragtning, som blev gjort gjældende i det andet Thing, at Underholdningsbidraget ikke skulde indskrænktes til det Nødtørstige, men skulde afmaales efter Faderens Evne, saa at han efter Omstændighederne, naar han var velhavende, kunde komme til at yde et meget større Bidrag, end der krævedes til Halvdelen af Barnets nødtørstige Underhold i det Hele, saa kunde jeg forstaa, at man kunde gjøre den Anstuelte gjældende, at der burde bestilles en Værg for Barnet; men det er man ikke gaaet ind paa, og jeg anser det for heldigt, at man ikke er kommet ind derpaa. Jeg vilde i alt Fald for mit Vedkommende ikke være med dertil. Naar man imidlertid er gaaet ind paa, at Underholdningsbidraget skal indskrænktes til Halvdelen af, hvad der kræves til Barnets nødtørstige Underhold, til dets Føde og Klæder, saa er Intet rimeligere, end at Moderen maa have det udbetalt, saa længe Staten betragter hende som den, hvem Forsørgelsespligten paahviler, og jeg kan derfor aldeles ikke betragte det som en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke lader en Værg træde imellem eller deslige. Tværtimod vilde jeg anse det for en Mangel ved Lovforslaget og et Brud paa det, som maa siges at være det Rette, hvis det havde en saadan Regel. — At vedkommende Kommune bliver, som man udtrykker sig, Kautionist, kan jeg heller ikke se noget virkeligt Stående i. Jeg bemærkede allerede forrige Gang, at det jo dog er Kommunerne, som kommer til at staa i Stikken alligevel, naar Barnemoderen bliver trængende, fordi hun ikke faar Underholdningsbidrag. Det forekommer mig heller ikke, at der er noget

Principstridigt i, at denne Sag ordnes saaledes, at det ikke bliver Barnemoderens Kommune, der helt og holdent skal lide under, at Underholdningsbidraget ikke betales; men at ogsaa Mandens Forsørgelseskommune kommer til at lide under, at han ikke betaler Underholdningsbidraget; thi det kan fra Fattiglovgivningens Synspunkt ligesaa godt ordnes paa den ene som den anden Maade. Heller ikke ser jeg, hvad der iøvrigt skulde være stødende ved Forslaget. Jeg kan slet ikke erkjende, at det vilde være stridende mod Lovgivningens almindelige Grundsatninger, at Forholdsregler af den Art træffes. Jeg kan vel erkjende, at det vilde være stridende mod Lovgivningens Grundsatninger, om Nogen vilde tilfikkre et bestemt Truentimmer Følgerne af et Feiltrin ved at indestaa hende for Alimentationsbidrag, hvis hun gif hen og fik et uægte Barn; men det er der ikke Tale om her. Her er ikke noget Løfte til et bestemt Truentimmer. Jeg kan ikke indse, at det er i mindste Strid med Lovgivningens Grundsatninger, at Nogen i Almindelighed søger at realisere dette Formaal. Hvis en Mennekeslægtsens Velgjører i et Testament bestemte, at han af Medlidenshed med Barnemødrene vilde oprette et Legat, og at Renterne af det skulde benyttes til at betale Barnemødrene i en vis Kommune Alimentationsbidragene, dersom Fædrene ikke kunde det, kan jeg ikke se noget Lovstridigt deri. Tværtimod, det var en menneskesjærlig og meget prisværdig Bestemmelse fra den Paagjældendes Side. Hvis man nu vilde sige, at dette vilde være en Opfordring til Lasten, kan jeg dertil ikke sige Andet, end at man er nødt dertil, hvis man overhovedet vil gjøre Noget. Hvis man vil opstille det Rejonnement, at Alt, hvad man gjør for at bøde paa de uægte Børns Modres Stilling, er en Opmuntring til Lasten, saa kan man ligesaa godt strag lade den Sugl flybe og blive enige om slet ikke at gjøre Noget i denne Henseende. Hvis man vil trække dette frem som Hovedsagen, ja saa kunde man ligesaa godt se, om man ikke kunde finde paa at gjøre Barnemoderens Stilling endnu daarlignere, end den er. Men jeg gaar ud fra, at her er to Hensyn, som man maa holde Ligevægt imellem — for det Første det Humanitetskrav, Moderen har paa at blive stillet nogenlunde billigt og rimeligt, og paa den anden Side det andet Hensyn. Dette Lovforslag, som egentlig ikke tilfører hende nogen ny Rettighed af stor Betydning undtagen Bestemmelserne i § 2, som jeg heller ikke ser noget Ubilligt i — synes jeg ikke kan siges paa nogen Maade fra det Synspunkt at have nogen Betænk-